

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Η ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ.

Μετά ὅξυν συριγμὸν ἡ ἀμαξοστοιχία σταματᾷ εἰς Γέρακα, μετόχιον τῆς Πεντέλης. Ὁ κ. Ζαχαρίας ἀπορεῖ πῶς λέγεται Μετόχιον ἐνῷ ἡ λέξις φαίνεται μᾶλλον ἔχουσα τύπον παρακειμένου. Ἡ δεσποινὶς Οὐρανία μετὰ ρομαντικοῦ στεναγμοῦ ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν της διὰ τὴν πρασινάδα τῶν πευκῶν. Οἱ ἐπιβάται κατέρχονται ἀθρόοι. Διασταυροῦνται αἱ ἐρωτήσεις καὶ αἱ ἀπαντήσεις:

— Ποῦ θὰ γεῖν ἡ μάχη; — Εἰς τὸν Σταυρόν. — Ποῦ εἶν' αὐτὸ τὸ μέρος; — Πόσον ἀπέχει; — Τρεῖς ὥρες. — Μισθὴ ὥρα. — Μία καὶ τέταρτον. — Δύο καὶ τρία τέταρτα. — Ἐδῶ δεξιὰ εἶνε. — Ὅχι, ἐκεῖ κάτω ἀριστερά. — Καλὲ ὀπίσω ἀπ' αὐτὸ τὸ βουνό.

Καὶ τὸ πλῆθος διασπείρεται, διαχύνεται τῇδε κάκεισε ἀγνοοῦν ποῦ νὰ μεταβῇ καὶ τί νὰ πράξῃ. Ὁ κ. Ζαχαρίας ἐρωτᾷ ἐν φαίνεται πούθενά καπνὸς καὶ ὁ Μιμῆκος τριγυρίζει νὰ ἴδῃ, ὅταν ἐπανερχόμενος ἀσθμαίνων μετὰ μικρὰν ἀπουσίαν εἰδοποιεῖ τὸν πατέρα του ὅτι εἶδε καπνὸν καὶ ὁ πατήρ περιχαρὴς ἐρωτᾷ ποῦ τὸν εἶδε καὶ ὁ Μιμῆκος ἀπαντᾷ ἀφελῶς ὅτι τὸν εἶδεν εἰς ἓν καπνοπωλεῖον, καθὼς διήρχοντο παρὰ τὸ χωρίον Χαλάνδρι. Ὁ πατήρ φιλοδωρεῖ τὸ τέκνον του μὲ ἰσχυρὸν κόλαφον διὰ τὴν ἀνακάλυψίν του ταύτην.

— Μὰ ὁ σταυρός!... ποῦ εἶνε ὁ Σταυρός;... ἀναφωνοῦν ὅλοι.

— Νὰ νά! ἔδῳ.... νά τον!

Ὁ οὕτως ὁμιλῶν εἶνε ὁ ἀδιόρθωτος Μιμῆκος, ὅστις δεικνύει τὸν σιδηροὺν σταυρόν... μιᾶς ἐκκλησίας, ἀμειβόμενος ἐκ νέου δι' ἰσχυροῦ λακτίσματος τοῦ πατρικοῦ ποδός.

Χωρικός τις φιλεύσπλαγχνος, ἐρχόμενος ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπὶ τῆς ὄνου του, εἰδοποιεῖ τέλος τὸ ἀμνηχανοῦν, περιπλανώμενον καὶ τεταραγμένον πλῆθος ὅτι ἡ πλαστὴ μάχη ἀνεβλήθη.

Ὁ κ. Ζαχαρίας μένει ἐμβρόντητος ἡ κυρία Θεοδώρα μαίνεται.

— Ἐσὺ τὰ φταῖς, βρὲ μπουφά! λέγει πρὸς τὸν σύζυγόν της ἔπρεπε νὰ τὸ καταλάβῃς ὅτι αὐτὰ τὰ κάμνει ἐπίτηδες ἡ ψωροκυβέρνησις γιὰ νὰ γελᾷνε τὸν κόσμον καὶ νὰ μαζεύουν λεπτὰ μαζὶ μὲ τοὺς σιδηροδρόμους!...

— Μὰ ἴσως... δὲν θὰ ἦτο ἔτοιμον τὸ σύνταγμα!... τολμᾷ νὰ παρατηρήσῃ ὁ κ. Ζαχαρίας.

— Τὸ Σύνταγμα! ἀναφωνεῖ ἡ κυρία Θεοδώρα. Ἐπάληωσε κ' αὐτὸ ἀπὸ τὰ 1843, ἐκλούθιανε σὰν τὸ μυαλό σου. Ἀς πάῃ νὰ χαθῇ κ' αὐτό!

Τὸ ἀπογοητευμένον πλῆθος ἐν τούτοις ἀρχίζει νὰ πεινᾷ. Μεταξὺ τῶσων ἑκατοντάδων ἐπιβατῶν εἰς μόνος πωλητῆς τρογαλίων ὑπάρχει καὶ αὐτὸς πωλεῖ... μένταις, παραδόξως δὲ ὁ Μιμῆκος δὲν τὸν περιτριγυρίζει. Σπεύδουσιν ὅλοι ὁμαδὸν διὰ τῶν ἀγρῶν καὶ φθάνουσι κατόπιν πρὸς τὸ χωρίον Χαλάνδρι· ἀλλὰ τροφίμα δὲν ὑπάρχουσιν ἐκεῖ, δηλαδὴ οἱ χωρικοὶ δὲν ἐννοοῦσι νὰ ἴδωσι καταλυομένην τὴν Τεσσαρακοστὴν ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν ἐπισκεπτῶν, φοβούμενοι τὴν θείαν ὀργὴν ἣτις ἐνέσκηψε κατ' αὐτῶν ἐν εἰδεί διφθερίτιδος καὶ ἥς μόλις ἠδυνήθησαν ν' ἀπαλλαγῶσι διὰ λιτανειῶν. Οὔτε ὄρνιθες, οὔτε αὐγά, οὔτε τυρὸς ὑπάρχει διαθέσιμος· μόνον ἐλαίαι καὶ βρεχτάδια καὶ κρόμμυα καὶ ῥητινίτης.

Αἰφνης ἀκούεται κραυγὴ διέτορος.

— Ποῦ εἶνε τὸ πανέρι;!

Τὰ μέλη οἰκογενείας Παραδαρμένου προσβλέπουσιν ἀλλήλα μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἀπογνώσεως. Τὸ κύνιστρον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ζωοτροφιῶν, κεφτέδων δηλαδὴ παρασκευασθέντων ἐπίτηδες παρὰ τῆς κυρίας Θεοδώρας, τυροῦ, ἄρτου καὶ καστὰ-

νων ἐλησμονήθη ἐν τῇ βίᾳ καὶ τῇ ταραχῇ ἐντὸς τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης. Ἀλλ' ὅ,τι ἠγνόει ἡ οἰκογένεια εἶνε τοῦτο, ὅτι τὸ κύνιστρον ἐταξίδευε κενὸν πλέον, διότι τὸ περιεχόμενον εἶχε φροντίσει νὰ καταναλώσῃ ὁ Μιμῆκος ἀπαρατήρητος κατὰ τὸ ταξίδιον. Καὶ αὕτη εἶνε ἡ ἐξήγησις τοῦ μυστηρίου!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ.

Ὁ μηχανικός ὁ διευθύνων τὴν μετὰ τρεῖς ὥρας ἐπιστρέψασαν ἀμαξοστοιχίαν διέκρινεν ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ῥάβδων τῆς γραμμῆς πολὺ πρὸ τοῦ σταθμοῦ ὁμίλον συμπαγῇ ἀνθρώπων, οἵτινες ἐφάνιντο ἔχοντες σταθεράν ἀπόφασιν νὰ συντριβῶσιν ὑπὸ τοὺς τροχοὺς κἄλλιον παρὰ νὰ μείνωσιν ἐκεῖ ἐπὶ πλέον. Ἦσαν οἱ δυστυχεῖς ἀπηλπισμένοι ἐπιβάται οἱ ἐκδραμόντες χάριν τοῦ ψευδοπολέμου.

Ἡ οἰκογένεια Παραδαρμένου συγκατελέγετο μεταξὺ τούτων. Ἡ ἀπελπισία ἐπιδραῖ ἐπὶ τῆς ὕψεως ἰδίως καὶ τοῦ χρώματος ἐκῆστου τῶν μελῶν. Ἡ κυρία Θεοδώρα εἶνε ἐρυθρὰ ὡς ἀστακὸς βρασμένος ἡ δεσποινὶς Οὐρανία εἶνε χλωμή, ὁ κ. Ζαχαρίας χαλκοπράσινος, ὁ Μιμῆκος δὲν ἔχει κανὲν χρῶμα, διότι ὅσα ἐφαγεν εἶχαν τόσα διάφορα χρώματα ὥστε ἐξ αὐτῶν δὲν ἠδύνατο ν' ἀποτελεσθῇ κανὲν συμμιγῆς.

Τὴν συνειδησὶν καὶ τὸ βαλάντιον τοῦ κ. Ζαχαρίου ἰδίως ἐπιβαρύνει ὁ λογαριασμὸς τοῦ παντοπώλου διὰ τὸ ἐν Χαλάνδριῳ οἰκογενειακὸν γεῦμα, ἔχων ὡς ἐξῆς:

Δι' ἐν κουτίαν σαρδελλῶν τοῦ βαρελίου . . .	Δρ. 4.—
Διὰ 4 δωδεκάδας ἐλαίας μαύρας	» 2.40
Διὰ 3 κρόμμυα	» .60
Δι' ἄρτον, οἶνον κλπ.	» 3.75
Δι' ἐπτὰ κουρκέτα τὰ ὅποια ἐπῆραν αὐθαίρετως ὁ μικρὸς	» 2.80

Δρ. 13.55

Ὁ κ. Παραδαρμένος δίδων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ἓνα γιὰ καὶ εἰς τὸν ἀγαπητόν του γόνον ἐψιθύριζε θλιβερῶς μετὰ οἰκονομικοῦ καὶ ἱστορικοῦ πόνου:

— Κατηραμένος νὰ εἶνε ὁ Γουλλιέλμος Τέλλ ὅστις θάρρῳ ὅτι εἶνε ὁ ἐφευρέτης τῶν σιδηροδρόμων. Κατηραμένος ὁ Ὀμηρος καὶ ὁ Σηλήμαν ὅστις ἐφευρε τὸν Ἑλληνικὸν πόλεμον. Νὰ ὑφίσταται κανεὶς θυσίας διὰ τὸν πόλεμον ὑπομονή, ἀλλὰ διὰ τὸν ψευδοπόλεμον!...

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΗΣ

Γ. Γ. Χθὲς τὸ Σάββατον ὁ κ. Ζαχαρίας ἀνέγνωσεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ πλαστὴ μάχη ἐγένετο τὴν προτεράϊαν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπίστευσεν.

— Ἀλλοῦ νὰ πᾶν νὰ τὰ ποῦν αὐτὰ! εἶπεν, ἀλλοῦ!

Ἀφοῦ ὁμως ἀνέγνωσεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς περιγραφὰς καὶ ἐπέισθη, ἰδοὺ πῶς διηγήθη καὶ πῶς ἐξήγησε τὸ σχέδιον τῆς μάχης κατὰ τὸ γεῦμα εἰς τὴν ἀξιέραστον σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του:

Ὁ ἐχθρὸς παρετάχθη εἰς τρία κέρατα καὶ δύο πτέρυγας ἐνῷ ὁ ἄλλος ἐχθρὸς ἐσχηματίσθη εἰς δύο κέντρα. Ἀμέσως τότε τὸ ἱππικὸν κατεσκεύασε τὰ ταχύσκαπτα καὶ τὸ πυροβολικὸν ἐφώρμησε διὰ τῆς λόγχης. Εὐθὺς τὸ ἐν κέντρον ἀπεσπάσθη ἕνεκα τῆς κεντροφυγῆς δυνάμεως καὶ συνέλαβεν αἰχμαλώτους ὅλους τοὺς ἐπικούρους ἱατρούς. Καὶ οἱ δύο ἐχθροὶ ἠττήθησαν κατὰ κράτος. Ὁ Σταυρὸς ἐγένετο ἐρυθρὸς ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ διὰ τοῦτο οἱ νοσοκόμοι ὠνομάσθησαν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.